

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{2}$ an 5 cor., $\frac{1}{4}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru duocrea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru mensuralie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{2}$ an 7 cor., $\frac{1}{4}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{2}$ an 10 franci, $\frac{1}{4}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Ou și garmond prima-dată 16 bani, a doua-oră 12 bani, a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuler București, strada Șelari, 10.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeii”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”.

Iancu și Kossuth.

Mare minune și mare obrăznicie! Un Român, membru al unei congregații a cenzurat să pună alături de Kossuth pe Iancu și se constată, că nu e dreptate ceea ce se constată, fiindcă de rădăcina lui Kossuth o statuie, pe când de altă parte împiedică pe Români a ridica pe banii lor proprii lui Iancu, la mormânt, o cruce.

Da! Aceasta s'a întâmplat în Ungaria!

În felul acesta scriu foile maghiare din Arad, căci cazul s'a petrecut în adunarea comitatensă extraordinară a comitatului Arad, ținută în 1 Aug. o.

Românul, care a constatat și spus adevărurile acestea, este vrednicul luptător național, adv. Dr. St. C. Pop, căruia Români de pretotindena de nou fi datorose mulțumiri pentru demna apărare a memoriei lui Iancu și infierarea volonției maghiare față de monumentul proiectat la mormântul din Tebea.

Durere, că de astă-dună au luat parte puțini Români la adunare și și aceeași au manifestat puțin interes față de chestia, așa că dl Dr. St. C. Pop a rămas aproape singur pe terenul de luptă, pe care însă s'a susținut cu bărbăție și demnitate.

Dar totuși n'a fost singur! S'a aflat o infectă coadă la topari cunoscutul Sever al taichii, dl pretor Sever Bogdan, care făcând rușine, cu scop de-a linge tălpile mai marilor sei, nu s'a alege să susțină neadevărul, că Români sînt de vină pentru-că nu s'au ridicat monument lui Iancu.

Un Maghiar oștințit nu ar afirma-o aceasta, un percutat d. e. sau un lingău, un reneșat — da!

Pentru însemnătatea luptei, ce s'a dat Vineri în Arad, dăm la acest loc raportul special, ce ni-s'a trimis:

Iancu și Kossuth în congregația Aradului.

— 2 August 1902.

Ieri, în 1 August s'a ținut congregația extraordinară a comitatului Arad, la care au asistat puțini membri străini, dar și mai puțini români.

Cu toate acestea adunarea aceasta a fost una dintre cele mai agitate. La ordinea zilei s'a pus între altele rescrip-tul municipiului Arad pentru ridicarea monumentului lui Kossuth.

Era imposibil, ca Români să nu și ridice glasul lor mai ales acum, când din toate părțile se îndreptăzau insulte și invective împotriva Românilor și a onoarei lor naționale.

Nu de mult cu justă mahnire și indignare au înregistrat toate jurnalele noastre infamele injurii publicate în „Függeilen Magyarországn”, prin cari s'a insultat în mod imbecil cel mai adorat erou al neamului nostru, Avram Iancu.

Figura măreață a lui Iancu, idealismul lui curat, însuflețirea pentru cauzele poporului seu, au făcut, ca Români (unii dintre ei) din comitatul Aradului să și facă datoria și astfel putem zice, că 1 August a fost o zi, în care s'a purtat una dintre cele mai frumoase lupte naționale românești.

Monument lui Kossuth.

Orașul liber regesc Arad a recercat comitatul Arad a interveni la parlament pentru a grăbi ridicarea unui monument lui Kossuth Lajos. Comisiunea permanentă a făcut propunere în acest înțeles.

Atunci se ridică dl Dr. Stefan C. Pop și într-o vorbire clasică, plină de entuziasm și însuflețit de memoria marelui nostru erou Iancu a cerut, ca peste propunere să se treacă la ordinea zilei, basându-se pe faptul, că guvernul împiedică ridicarea și pe banii nostri a unui monument lui Iancu.

Discursul lui Dr. St. C. Pop.

Din remarcabila vorbire a dlui Dr. Stefan C. Pop mi-am putut însemna cam următoarele:

„Dreptul roman — a zis dl Pop — se bazează pe trei principii cardinale: *honeste vivere, neminem laedere, sum cuique tribuere*. Aceste trei principii frumoase au trecut în legislațiunile tuturor popoarelor civilizate și servesc o basă de drept și morală în viața publică și privată. Esecuțiune însă faceți numai d-voastră, Maghiarii, cari, deși vă arătați, că profesăți aceleași principii, pe cele două din urmă nu le-ați respectat nici-odată.

„Cereți, ca memoria lui Kossuth Lajos să fie eternizată — aere perennius — prin monument și tot atunci strigați în lumea largă, că nouă Românilor nu ne este permis a ridica o cruciuliță acelu mare și neasămănat erou, care a luptat pentru tron și patrie și pentru poporul seu apăsător.

„Noi știm să apreciam sentimentele d-voastre pentru acei bărbați, a căror memorie vă este scumpă, cerem însă pe baza principiului *quod uni iustum, alteri aequum* ca și d-voastră să respectați sentimentele noastre de pietate față de acei bărbați, cari mărirea au adus neamului românesc. D-voastră însă nu ne lăsați să ne îndeplinim datorințele față de eroii nostri, ci banii adunați cu cru-

ceul, din sudoarea poporului român, și-ați confiscat.

„Noi Români nu putem adera la ridicarea unui monument pentru Kossuth din vistieria statului, până când nouă și din proprii bani ni-se interzice a ridica monument lui Avram Iancu.

„Dar o împrejurare dureroasă ne împiedică și mai tare a persista pe lângă hotărârea noastră. Înainte de aceasta ou câteva zile „Függeilen Magyarországn”, autorisată partidului kossuthist, a năguit pe eroul națiunii române „ban-dii ordinar”. Nu este Român, pe care să nu-l cuprindă ură și dispreț față de aceste invective ticăloase.

„Ne-a vătămă în cele mai gingașe și sfinte sentimente organul acelei partide, care urgează ridicarea monumentului, fără de a fi desaprobat de către d-voastră, ori luat la răspundere din partea procurorului, și pentru aceea Români oștințit nici-când nu va pute adera la propunerea d-voastră.

„Avram Iancu își doarme somnul vecinic aci, la marginea comitatului nostru și nu se poate odihni de insultele procurorului și ale jurnalisticei d-voastre.

„Dacă voțiți să faceți un început de loialitate și voțiți să vă arătați drept și just, primiți propunerea mea, ce o fac în numele tuturor Românilor, ca congregațiunea noastră să facă propunere înaltului guvern, ca fără de amânare să ridice opreliștea pusă pe fondul lui Iancu și să și predea destinațiunii sale; atunci și noi vom uita injuriile ce ni-s'au adus, și vă vom considera ca pe unii, cari știți respecta și drepturile altora.

„Cam acestea au fost cuvintele roștite de dl Dr. Stefan C. Pop. Tonul puternic și convingător, rezonanța sănătoasă, atingerea coardelor celor mai sensibile ale inimii românești au făcut, ca Români prezenți la adunare să-l asculte cu o evlavie sfântă, dar cu atât mai impaciți au fost membrii străini, cari prin deseale intreruperi, prin repetiții „elăl!” voiau să strice efectul vorbirii dlui Dr. St. C. Pop. Spre lauda dînsului, fie zis, și-a știut păstra cum-pet și sfînșenia cauzei, pe care o reprezenta, nu l'a mișcat dela postul datoriei sale de a apăra memoria lui Iancu și prin aceasta vaza întregului popor românesc.

Coadă la topar.

Credeam că nu se va afla Român pe dl Dr. Pop pentru aceste cuvinte, emanate din simțul de datorie.

Durere însă, un pretor „român”, Sever Bogdan, care încă tot are pretenția să fie considerat de Român, a făcut niște încercări de a desavua pe dl Dr.

Stefan C. Pop, insultând poporul român în mod brusc, zicând între altele că nu Maghiarii, ci Români sînt de vină pentru-că nu se ridică monument lui Iancu, de oare-ce ei au defraudat banii. Și-a oșpătat însă răspunsul dela dl Dr. Ioan Suciu, asemănându-l cu pasărea care și necoinștește cuibul.

Vásárhelyi.

Din partea Ungurilor s'a ridicat apoi un deputat distal Váárhelyi Lázló, zicând că regretă, că în această sală se poate asemăna un Kossuth ou Iancu, pentru că, vezi Doamne, Kossuth a eliberat și pe Români din iobăgie.

Răspunsul dlui Dr. St. C. Pop.

La aceste cuvinte îngâmfate ale lui Váárhelyi, care a falsificat și mai mult falsă istorie maghiară a evenimentelor dela 1848, nu se pute o dintre Români prezenți să nu se ridice vre-unul, care să restabilească adevărul istoric.

„Dl Dr. St. C. Pop s'a ridicat îndată după Váárhelyi și și-a ținut și lui și conștinționilor lui, cari l-au aprobat șomotos, o prelegere formală din istorie, care fiind predată în limba maghiară și mai mult a cătrănit pe cei străini.

„Dl Pop a zis, că pentru Români criticele preocupate ale dușmanilor nu valorează nimic. Intre istoricii maghiari însă sînt și oameni nepreocupăți, ear' aceștia în unanimitate recunosc pe Iancu de un erou nobil. Chiar istoricii maghiari confirmă, că Iancu numai într-o bălăie a mântuit dela peire singur 300 femei și tot atăția copii Maghiari, că erau fericiți acei maghiari, cari ajungeau pe mâna lui Iancu, pentru-că el cruța viața bărbaților și apăra onoarea femeilor.

„Dacă d-voastră, dușmanii nostri, constatați aceste fapte ale lui Iancu și-l numiți erou nobil, atunci noi ou drept cuvânt putem preamări această gigantică figură. Nu se supere dl Váárhelyi pentru asemănarea făcută, pentru-că pentru noi Iancu e aceea ce pentru d-voastră este Kossuth, ba poate ne este și mai mult și nu vom suferi, ca să fie și în mormântul lui batjocorit și insultat.

Învingerea morală.

După această vorbire de mare importanță s'a încheiat discuțiunea și s'a primit propunerea comisiunii permanente, contra voturilor române.

De față au fost numai câțiva Români. Dela ziarul național din Arad n'a fost nime de față și în numărul de Vineri nici amintire nu se face de această luptă, atât de înălțătoare pentru Români.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Adans la „Eminescu și Blajul”.

Am urmărit tot ce s'a scris la noi despre acest subiect, dar am urmărit ou un viu interes cercetările foarte conștințioase ale amicului meu Dr. Elis Dăian. Acest interes se esplică prin faptul, că am studiat și eu atâș gimnasiul, cât și teologia la Blaj, și deci așfi mândru, dacă s'ar dovedi și constata în mod irecusabil, că Eminescu a primit raze din luminile Blajului și dragoste de neam dela naționalii profesori din acel timp. Resultatul cercetărilor amicului Dăian nu e tocmai favorabil și combinațiile ce le face, ori-cât par de logice, nu resolvă chestia decât într'un singur punct, că adevărul, Eminescu a fost în Blaj, dar' oșt timp și în ce calitate și mai ales cum a fost primit de tinerimea studioasă și ce impresie a făcut el asupra colegilor sei, acestea toate încă rămân nelămurite.

Faptul, că Eminescu a petrecut oștă timp la Blaj, ni-l'a spus de mult Dl Iosif Vulcan din incidentul morții lui Eminescu. Eu știam ceva mai mult decât atât, dar' tot mi-se părea că acest

ceva e prea puțin pentru a putea alcătui din el elemente sigure despre înfrurirea Blajului asupra lui Eminescu sau despre tinerimea pe care a lăsat-o Eminescu înserimea din acel timp.

În speranța, că viitorul va descoperi mai multe asupra acestei chestiuni mă mărginesc a comunica cetitorilor „Tribunei”, ceea-ce știam eu despre „Eminescu la Blaj”.

Eram în clasa a VIII a gimnasiului din Blaj în a. 1887. Aveam profesor de limba și literatura română pe actualul profesor Silvestru Nestor, pentru care aveam toți ou dragoste neșfârșită. Purtarea blândă și preventivoare, observațiile fine și juste, pe cari ni-le făcea la ocazii potrivite, dar' mai ales vorbirea dulce și plină de comparații și expresii nimerite pentru a caracteriza operele scriitorilor români, ne făcea pe toți să sorbim în cea mai desvîșită tăcere lecțiile de Istoria literaturii române. Pe atunci poeziile lui Eminescu erau în mare onoare în liceul din Blaj. Satirele, Epigoni, Doina, Glosa le știam toți, pe de rost. Era de ajuns să începă unul dintr'o bancă un vers din Eminescu și numai decât toți continuam sau corectam pe cei-ce greșeau.

La ședințele literare ale societății noastre de lectură, declamațiile consistau mai numai din poeziile lui Eminescu.

Mulți ne procurasem purtându-l ou noi, îl oștiam între ore și une-ori chiar în ora de l. maghiară pe care n'o înțelegeam sau în ora de l. greacă, pe care n'o prea învătăm.

Câțiva dintre noi faceau versuri, imitând stilul și espresiile eminesciene. De unul, de Septimiu Sever Dariu, — azi redactor la „Voinea Națională” în București, — imi aduc bine aminte, oști profesorul, care presida ședințele noastre, îl lăuda pentru versurile și sonetele lui — Prin postul Paștilor, profesorul nostru de literatură română ne vorbi o oră întreagă numai despre Eminescu. Intre altele amintit că „i-se pars, că Eminescu a învățat oștă timp și în Blaj. Nouă atât ne-a lipsit, ou imediat după oră, să începem a vorbi despre Eminescu și toți erau foarte mulțumiți, că a șezut și Eminescu pe băncile, pe care am șezut și noi și cari fie zis în treacăt, erau foarte vechi și tăiate pe toate părțile. Luăm în pripă hotărârea ce să căutăm prin foaia societății noastre și prin archiva bibliotecii, poezii de-ale lui Eminescu, încă ne publicate în volumul alcătuit de dl T. Maiorescu.

Din cauză, că, după sărbătorile Paștilor, începeau șamenela de maturitate și, fiindcă aveam să învățăm pe de rost — fără a înțelege ceva, istoria literaturii maghiare, de care ne cuprinsese groza pe toți, planul nostru a oșzut baltă. Toți ne angajasem — cum fac și azi tinerii — și nici unul nu ne luasem o anume însăoinare bine definită. Atlasem noi — până la șamenel de maturitate, că Eminescu a șezut în quartir și la Constantin Ianza, că durmia câte odată în dosul mănăștirii, că oștia pe Schiller pe marginea lacului (chereteului), că în șfritig era un student șărac fără oșpătaiu, cum erau mulți și mai sînt și azi pe la Blaj. Dar' aceste erau vorbe spuse de oșșeni (Greoi), cari nu și aduceau aminte bine anul și luna. După șamenela însă la ultima petrecere a celor reușiți, mai mulți colegi imi legasera mie de suflet, să caut în biblioteca studenților și în registrele societății, după scripțe de ale lui Eminescu.

De archiva oficială a gimnasiului nu era vorba, oști noi nu ne interesam de noșele ce a obștinut Eminescu, de ceea-ce a scris el în Blaj. Eram ou însăoinat ou acestea cercetări, oști locuiam în gimnasiu la 2 pași de biblioteca studenților și nici în vacanțe nu

Ziarele maghiare din loc apreciază acest eveniment în articoli de fond și se năpustesc ou cunoscutul furor huncicous asupra dlui Dr. St. C. Pop, căruia și se dă ștutul necerut, ca să plece de ou vreme în România, nu cumva să fie șpedat ou forța.

Noi Români șntem mândri de învingerea morală, raportată în sala comitatului Arad și avem firma convingere, că chestiunea Iancu din nou sulevată nu va mai fi luată dela ordinea zilei, până când nu și va avea resultatul dorit, adevărul acela de a și se ridica eroului Iancu un monument, care să fie fala poporului, patriei și tronului, pe cari ou abnegațiune le-a servit.

Sibiu, 4 Aug. 1902.

REGELE CAROL ÎN VIENA.
În călătoria Sa din străinătate M. S. Regele Carol s'a oprit mai întâiu în Viena, unde ieri, în 3 l. c., a conferat timp mai lung ou contele Goluchowski, referitor la chestii politice, ce privesc România și Balcanul.

Visita Regelui Carol la Viena și Ischl — după-cum afirmă ziarele germane — în cercurile politice din Germania este primită foarte simpatic.

Regele Carol se află azi în Ischl, unde va rămâne trei zile.

Busificarea Finlandei continuă. Până acum se promulgau legile referitoare la Finlanda provăzute ou subșieriera marelui principe al țării și ou a senatorilor finlandezi. Era deci esclusă posibilitatea ca o lege, pe care senatul nu o afla de bună, să poată avé putere de drept. Un ucaz al Țarului dispune acum, că ori-ce lege se va promulga în numele Țarului, așa că senatorii finlandezi nu vor mai influința ou nimio în privința acesteia. Prin ucazul acesta s'a sistat și vechiul obicei, ca legile să se facă ou necușute prin preoșii de pe amvon. Prin aceasta opresorii Finlandezilor au oșpat de primejdia, ca preoșii să refuze publicarea unor legi nedrepte, cum s'a întâmplat ou legea de recrutare.

Din Bucovina. Din Cernăuși ni se șerie, că dirigența partidelor române unite s'a constituit în ședința de Mercuri 30 Iulie a. c. în următorul mod: president Eudoxiu baron Hormuzachi, vicepresident Dr. Ioan cav. de Volcinski, șecretar dl Ilarie Onciul.

prea pășiam Blajul. În vara aceea însă n'am putut face cercetări amănunțite.

M'a descursat și faptul, că registrele societății de lectură de 30 de ani din urmă erau în mare disordine, aruncate prin toate dulapurile și foarte multe arse pe la colțuri. În aceeași stare se aflau și foile literare ale membrilor societății, scrise ou mâna. Abia mai târziu, în anul, când Eminescu a murit și când durerea pierderii lui ou resimțiam toți, câțiva clerici din seminarul din Blaj am început să ne ocupăm de Eminescu și de petrecerea lui în Blaj. Amicul și colegul de seminar, Aurel C. Domșa — azi șef-redactorul „Unirii”, șerșese în „Tribuna” câteva amintiri despre Eminescu la Blaj, ear' eu imi manifestai jalea în coloanele „Familiei” din acel an, la câteva zile după moartea lui Eminescu și imi propusesem să completez tradițiile și amintirile publicate deja în „Tribuna”. Cât ce ni-s'a dat vacanță am și început să răștoesc toate registrele (notocelele) societății de lectură a studenților.

Într'u adevăr după câteva zile într'un protocol preștințit ars la un colț, am găsit un proces verbal (protocol), în care se dădea seamă de chipul cum a decurs o ședință literară a societății. În acest proces verbal era șerie: Notarul

Slovaci improșnați. Pe ofițialul de bancă Nicolae Piștor, ca re-dactor la „Zabaven Kuizky” și pe ad-voatul Dr. Ioan Mudrony, ca autor al unui articol, apărut în aceste cărți, „a pus procuratura din Budapesta sub acuză pentru pretinsă agitație con-tra naștinii maghiari. Ambii acușaji locuiesc în T-Sân-Mărtin.

Noi, apoi Șabii din Bănat și acum Slovacii. Ce îi-s cădurile!

ALEGEREA DIN CRISTIAN. În cer-cul Cristianului a fost acclamat prin ale-gătorii sași deputat distal uncul candidat, dl Greskovits, fiscal comitatens.

Obrăznicie anglo-jidană. Camerele române votaseră în Martie a. c. o lege, care are să scutească pe munci-torii din țeară față de invasiunea celor bulgari etc. Loviți se simțese și Jidanii pripășiți din Galiția și Rusia în Româ-nia. Apărarea acestora a luat-o în par-lamentul englez deputatul Hayter, care a cerut dela ministrul englez de externe să intervină în favorul lor. Aceasta a declarat, că trimisul englez din Buou-rești a intervenit deja și va urmări mai departe lucrul, bazându-se pe articolul 44 din convenția dela Berlin.

Așa dară Englezii, cari timp de aproape 3 ani au comis în Africa de-sud atrocități, de cari ar roși și Ba-bozudii turci, posează ca apărători ai celor asupriți! Pentru-ce resping atunci cu atâta tărie pe Jidanii din România, cari vor să se așeze în Anglia? Româ-nia de sigur va avea un singur răs-puns pentru această îndrăzneală: apli-carea cât mai strictă a legii chemate să apere munca națională.

Autonomia catolică. Magyar Nemzet, desminte știrea, că guvernul nu va înainta statutul de organizare lucrat în congresul ca-tolic, mai ales, că în privința aceasta nu s'a luat nici o hotărîre, nefiind acest statut stu-diat încă în ministeriile interesate.

Marmația.

Sighet, 1 August 1902.

După *Torontal* și *Sătmar*, comitate devenite faimoase prin administrația lor scandaloașă, urmează acum *Marmația*, care pe lângă administrația mai suferă și de *tempestatea căzătoarească*.

Frumoasa și romantica Marmația, al cărei trecut este atât de glorios pen-tru noi Români, astăzi se află pe mar-ginea ruinei.

Colțul de țeară, al cărui viteji voe-vozi de odinioară stăpâneau până jos în secuime, până pe la Geoagiu și Băile Heroulane, în urma nefastei adminis-trățiuni ungurești a devenit azi un *cușb de Cazari*, o pradă a lăcustelor gali-țiene.

Pe noi ne interesează mult soartea Marmației. Peste *optzeci de mii de Români* locuiesc în Maramurș în masă compactă, nelustrăinați de neamul no-stru, neatinși de boala maghiarizării.

Măndrii de trecutul lor glorios și originea lor nobilă, Români din Mara-murș formează o frumoasă ramură a românismului. Cu mare îndrjire țin ei la obiceiurile, la limba și legea lor stră-

ședințelor: Mihail Eminescu. Pare-că și acum îl ved cum era scris: ou litere mari, rari și desbinat. Numele preșe-dintelui ședinței nu era scris cu așa li-tere mari.

Plin de bucurie, că am găsit ceva negru pe alb, am strigat — deși eram numai singur în bibliotecă — *Evrica*. Apoi mi-am însemnat un pețec de hărție data procesului verbal, precum și textul, amintirea ce se făcea de Emi-nescu.

Intorcând alte câteva file am găsit un nou proces verbal, în care Eminescu nu era trecut ca notar, ci numai că a oștit o lucrare a sa, *poesie sau novelă*, nu-mi aduc bine aminte. Cu gândul, că eu am să fiu cel dintâiu, care voiu pu-blica în „Tribuna” scrierile din junetă ale lui Eminescu, am lăsat registrele de ședințe și am început să caut lucrările lui Eminescu în „Foiaia Literară” a so-cietății.

Dar' cu toată arderea ce am pus n'am putut găsi nici un număr al foii din acel an, căci au fost arse ori ame-țecate printre alți ani și eu nu am gă-sit nici un rînd scris și iscălit de Emi-nescu, deși nu încupe îndoiială, că Emi-nescu a scris și publicat în foaia acelei societăți, căci acest fapt era consemnat în procesul verbal al ședinței.

moșească, sînt ambițioși și urșe tot ce e străin, ce e venetic. Soartea însă a fost foarte meșteră pentru ei, trimițîndu-le pe cap o năpastă, care stă să-i culce la pămînt.

Fiind vecină cu Galiția, nefericita Marmație în mod fatal a devenit *reser-voarul*, în care se scurge tot ce țeara leagăscă are mai rău, mai infect. Com-parând datele statistice din ultimele de-cenii, rămăi increment de *sporirea Evreilor*. În 1900, numărul Jidanilor din Maramurș aproape atinge cifra de 60 de mii.

E colosal numărul acesta, ales când ne gândim, că toți acești noi patrioți trăesc de pe spatele sărmanului popor. Jidovii nu produc nimic, trăesc numai din speculă, din negoț, din cămă-rărit, din cămătărie, din escrocherii, din exploatarea neștiinței poporului, a pără-sitei țărâni.

Și nu există putere pe fața pămîntu-lui, care să scape pe bietul popor de această plagă nimicitoare. Pe lângă toate, că legea împuternicește organele administrative să împedee așezarea prin comune a tot felul de hainanale, pe lângă toate că primirea în legăturile outărei ori outărei comune este legată de anumite condițiuni — vagabonzii din Galiția se așează prin satele din Mara-murș, fără nici o controlă, ca și când acesta ar fi pămîntul făgăduinței la care au drept bibliă.

Astfel se desvoaltă tabloul înspăi-mîntător al miseriei și ruinei. Sînt *negre* satele marmațiene de captane jidovești. *Centrelor* satelor întregi sînt locuite de Evrei. Pe de alungul strădelor princi-pale numai case jidovești poți vedea — edificate pe moștile sărmanilor Români, cari au început să *ssa la câmp*, să-și edifice căsuțe câte pe o bucătică de pămînt, departe de sat. Pe unde trec Ji-dovii, rămăne numai miserie și ruină. Unde se așează ei, creștinii trebuie să fugă.

Exploatarea poporului, nimicirea lui decurge sub ochii administrațiunei, ba am putē zice cu ajutorul acesteia. Pute-rea de stat este razimul puternic al Ji-dovilor întru ruinarea populațiunii.

Sînt foarte rari acei funcționari adminis-trativi, cari nu se lasă influen-țați de Jidani, cari nu dau mână de aju-tor fiilor lui Ierail întru abaterea popo-rului în lume.

Jidanii sînt lingușitori, au o apli-care deosebită pentru a *corups*.

Să-și închipuiască acum flecine, în-tr'un asitel de mediu, cum poate fi or-ganismul administrativ? Bănoile sînt în mâni evreești, în congregația comita-tensă sînt o mulțime de Jidani. Advocații și medicii evrei joacă rol însemnat în Maramurș, căci ou ei este *puterea statului* și puterea *banului*.

Jidanii tămăiază puterea, sînt tot-deauna ou cei dela putere, pentru-ou în schimb să-și poată face trebuoarele, să poată exploata fără grije clasa popo-rului de rînd, să-și poată asigura do-minațiunea pe viitor, să facă din Mar-mația o fortăreață a iudaismului.

O mână spală pe oesalată. Acest proverb ajunge *sistem*, s'a prefăcut în *dogmă* ou comitatul Maramurș.

Nu-i mirare deci, că pretutindenea se validează voința Jidanilor și a or-ganelor administrative. Solgăbiraele, no-

Nemulțumit, că nu am găsit osea-ce căutam, adecă lucrări de ale lui Emi-nescu și că simpla amintire făcută în-tr'un proces verbal nu e sufficientă pen-tru a scrie ceva la vre-un ziar, am ple-cat din bibliotecă luând petecul de hăr-ție ou mine. Acest petec de hărție l-am păstrat între altele, până acum doi ani, când revedind manuscrisele mele din gimnasiu și teologie, l-am ars împreună ou alte hărți, în cari imi scrisesem cu ortografia cipariană „Pecatele tinerețe-lor”. Pot spune însă ou multă proba-bilitate, că *registru*l în care era trecut procesul verbal (protocol) amintit era din anii 1865, 1866 și anume: primul proces din Iunie 1865 și al 2-lea din Septemvrie 1866. Rămăne ou cineva din Blaj să cerceteze încă odată registrele și să se constate bine, când a fost Emi-nescu în Blaj și în ce calitate figura el ca membru al societății. Fiindcă am vë-zut ou ochii mei scris, că Eminescu a fost *notar al ședințelor*, acest lucru îl mențin și îl consider ou un adevăr că-știgat pentru totdeauna.

Ce conlusie putem trage de aici? Eată ce: Eminescu, deși poate n'a reuș-it să fie înscris ca student ordinar al gimnasiului din Blaj, ou toate acestea e sigur, că el s'a înscris ca student estra-ordinar sau cum se mai numia la Blaj

tarli și primarii devin tot atâția tirani, cri confică drepturi, impart pedeapsă, tae și spănzură după plac, fără ca po-porul să afe un remediu contra lor.

Principiul acestor aliați este *„leben und leben lassen”*, să trăiască stăpânii bine, să-și adune averi, Evreii să-și con-tinue manoperele ticăloase, ear' bietul popor să suferă stoarcere și din dreapta și din stînga, să stee neajutorat ca un arbor singuratic bătut de vînt în mijlo-cul unei câmpii. Starea rezultată din acest *sistem jidano-administrativ* — ou să-l numim ou un termen mai potrivit a făcut pe oameni să-și peardă ori-ou în-oredere într'un viitor mai bun. Poporul rabdă, nu mai știe cui să se adreseze, ou să-și facă *dreptate*. Ori-ou încercare de a-și validita fie drepturile publice, fie drepturile de natură privată, rămăne zădarnică. E îndrumat dela Ana la Ca-iata, și tot acolo ajunge de unde a por-nit. Ba, dacă a avut curajul să se pună voinței atotputernicului pașă, e vai și amar de capul lui. (Va urma).

Din România.

Pentru Liga culturală.

Din București se știe, că harnicul și energicul președinte al Ligii culturale, dl *Petre Grădișteanu*, în dorința de-a da acestei instituțiuni naționale puterea și vieța ce i-se cuvin, s'a pus pe lucru ou tot dinadinsul.

În acest scop d-sa și-a început că-lătoriile prin provincie, umblînd din oraș în oraș, propagănd și convingînd lumea de necesitatea existenței Ligii — în vederea măririi patrimoniului nostru național. Abia întors dela Dumbră-veni, unde a luat parte la desvîlirea bu-stului marelui nostru poet Mihail Emi-nescu și unde a ținut entusiastul discurs patriotic — despre care am raportat și noi, — vrednicul președinte al Ligii, dl Petre Grădișteanu va pleca zilele ace-ștea la Buzău, Monteoru și Sărata, pen-tru reînființarea secțiunilor Ligii din aceste localități.

Fapta noului președinte al Ligii e ou atât mai de laudat, ou cât d-sa își sacrifică, — pentru instituțiunea căreia s'a dedicat ou tot sufletul, — zilele de recreație în timpul când pentru căuta-rea sănătății s'ar crede, că ar trebui să respire și d-sa aerul răcoros al unei sta-țiuni climatice.

Nu ne indoim, că marele talent al dlui Grădișteanu, prin dragostea deose-bită ou o arată Ligii culturale, va și ri-dica această frumoasă, — dar' sdrunc-i-nată până aci — instituțiune națională la înălțimile, în cari doresc să o vadă toți acei cari au o inimă adevărat românească.

Plecarea Suveranilor.

Despre plecarea Suveranilor „Cro-nica” știe următoarele:

Vineri, la ora 1 și jumătate Suve-ranii României au părăsit Sinaia ou un tren special, plecând în străinătate. Pe peronul gării Majestățile Lor au fost salutate de autoritățile locale. Domni mi-nistri au însoțit pe Suverani până la Predeal.

Două vagoane regale au fost ata-șate la trenul accelerat austriac. Acel tren a plecat din Predeal la orele 2 și jumătate.

— benevol; că Eminescu urmăria ou atențiune activitatea societății de lectură a studenților din Blaj; că acestia i-au apreciat în curînd talentul de poet și nu numai, că l-au primit în sinul so-cietății lor, dar' i-au și dat un loc de onoare, alegîndu-l *notar al ședințelor*; că Emi-nescu i'a pus în gând să stee cel pu-țin un an la Blaj și dacă nu a stat un an — aceasta numai din cauza sărăciei.

Și, ou ultimă conlusie: Eminescu a fost *subit* de studenții din Blaj și ajutorat după puterile lor slabe. Profeso-rii însă nu l-au cunoscut, nu l-au apre-ciat și nu l-au ajutat. De altcum, e altceva a fi talentat și altceva a vèe cu-noștințe esacte din un studiu oare-sare. Profesorii aveau prima datorie a se convinge de cunoștințele precise ele ele-velului și poate lui Eminescu i'au lipsit acestea. Dl *Pann* în revista sa „*Sépté-măna*”, scriindu-și *Amintirile* sale dela „*Junimec*” din Iași, zice, că nu făcea haz de *Eminescu*, căci i-se părea din-sului, că nu avea cultură temeinică. Aceasta se petrecea pe la 1871—1872, deci câțva ani după Blaj.

Părerea lui Eminescu despre Blaj. Am fost totdeauna curios să știu, ce idee avea Eminescu de Blaj și de Blă-jeni. El nu a scris nimic despre acest subiect. Am căutat să aflu dela prietenii

Suveranii au luat loc în primul vagon regal, ear' în al doilea s'au ur-cat persoanele cari formau suita regală.

La plecarea din Predeal Majestățile Lor au fost salutate ou respect de că-tră d'ni ministri și de cătră celelalte persoane oficiale. Majestatea Sa Regale era îmbrăcat civil, deasemenea și per-soanele din suita regală.

România la conferința interparlamentară

Conferința interparlamentară pen-tru pace va avea loc — cum știm — la Viena în zilele de 27, 28, 29 și 30 Au-gust a. c.

Grupul român, care va participa la conferința, se compune din 35 de persoane, foști și actuali parlamentari, între cari și d-nii C. G. Disescu, fost mi-nistru, Beloescu, Piclesanu, Em. Porum-bar ș. a.

Legea meserilor.

Pe ziua de 5 Septemvrie se va pune în aplicare noua lege a meserilor, pentru care a făcut Hayter interpelația în parlamentul englez.

Revista esternă.

Francia.

Un meeting de protestare contra legii asupra asociațiunilor s'a ținut la Tours. Socialiștii au încercat să pē-trundă în sala în care se ținea întrunirea. În invălmășeală ferestrele au fost sparte. Gendarmeria a trebuit să intervie și să-i respingă. La eșire dela întrunire s'a produs deasemenea o invălmășeală. Ordinea a fost restabilită de forța pu-blică.

Ziarul „Echo de Paris” crede a ști, că Papa ar fi adresat o protestare gu-vernului francez, contra măsurilor luate de guvernul Republicii în privința con-gregațiunilor.

Biroul consiliului comunal din Paris a luat o decisiune, prin care-și exprimă părerea de rău, că inițiatorii decretelor de închidere a instituțiilor congrega-ționiste nu și-au tras seama ou urmă-rile. Orașul Paris nu poate înființa nu-mai decât noule școale necesare, afară de aceea va trebui să pună nouē sar-cini pe populațiunea parisiiană.

Un înalt personagiu rus s'a es-primat în mod nefavorabil despre po-litica bisericească a ministerului Com-be, care a făcut o impresie foarte rea în cercurile normative rusești. În Ru-sia se tem ou atât mai virtos de oom-plicații interne în Francia, că majorita-rea actualului guvern francez e compo-să din republicani ministeriali și so-cialiști, ear' Loubat pare a fi căzut ou totul în mâinile elementelor celor mai extreme.

Turcia.

La Constantinopol continuă să se aresteze toți acei-ou sînt bănuși că s'ar afla în relațiuni ou tinerii Turci. Zilele acestea chiar a fost arestat marele ban-cher armean Serkis Effendi Tasdrehian, apoi comerciantul Ananiadis, fost în ser-viciul lui Damad-Pașa. Chiar și moștenitorul de tron, Resad, e deținut și internat în Jildiz-chiosc.

Se șvonește că prințul Aladro Cas-triota, pretendentul la tronul *Albaniei*,

lui intimi. La 1892 în București și anume în coloanele „Ligii culturale”, am avut o lungă conversație ou dl *Sotpiens Bă-descu*, care pe atunci redacta un ziar la *Botogani* — și cred că și acum mai conduce acest ziar — și care venise la congresul „Ligii”. Dl Bădescu era to-varș de redacție ou Eminescu la „Tim-pul” și împreună își cheltuiau cheuzina la bereria *Oswald* de lângă teatru. Cu acea ocazie mi-a spus o mulțime de amănunte din viața lui Eminescu; unele piceante, altele de natură foarte intimă, cari nu pot fi publicate. Întrebându-l dacă Eminescu i'a vorbit vre-odată de Blaj și cam ce idee avea de Blăjeni? Dl Bădescu mi-a spus următoarele: De câte ori auzea la bererie vre-un Arde-lean vorbind ardeleneste, se interesa din ce ținut e și îl asculta ou plăcere; ear' despre Blaj, zicea că: În Blaj sînt școalele sărăcilor și Blajul e orașul po-pilor, cari mîndănoă fasole multă. Ace-ștea erau zise între păhare.

Tălmaciu, Iulie 1902.

N. Brăncuș, profesor la liceul „I. C. Brătianu-Pitești.

ar fi debarcat pe teritoriul turcesc în Albania.

Poliția, în urma ordinelor primite, este în urmărirea lui.

Știri mărunte.

În Catalonia amenință să izbucnească o răscoală carlistă. Garda civilă din Barcelona patrulează în împrejurimile orașului.

În China continuă luptele între răscolaji și trupele guvernului. Zilnic soseș nouē știri despre acestea, precum și despre uciderea cre-știnilor chinezi.

Recolta în Torontal.

În marele nostru comitat întreg grăule adunat deja în olși — ba în unele locuri a început și trieratul. Recolta de grău a anului acesta e cât se poate de bună atât cantitativ cât și calitativ. Pe unele locuri recolta a fost atât de înbelugată, încât spun bătrânii satelor că nu-și are părechea în ultimii zece-cincisprezece ani. În calcul mijlociu fie-care jugăr catastral a dat peste 10 măji de grău. Sînt jugere însă cari au dat 12—15 măji metrice. Și apoi cali-tatea e absolut superioară. Abia să gă-sește ici colo grău sub 80 chlgr. hecto-litru — față de care iute să găseou în abundență hectolitri de câte 82—84 chlgr. Ce folos însă, că prețurile, ce se imbie acum sînt prea puțin mulțumitoare și nu stau în proporție ou munca și ou așteptările îndreptățite ale agriculto-rului.

Făță de aceste vesti bune, despre *ocuruz*, care formează țaria Torontalu-lui, nu putem grăi decât ou rezerve și ou temere. Ploile primăverii au oprit desvoltarea *ocuruzului* și numai un optimism larg ar putea profeși o roadă bună de *ocuruz*. Fără o toamnă lungă și fără un timp foarte bun cam greu va ajunge *ocuruzul* la o desvoltare promiștoare de roadă bună. Cu toate aceste — spre *umirirea* tuturor vedem că prețul *ocuruzului* scade mereu deja de luni de zile. Prețul de 4 fl. 75 — 4 fl. 85. ce se oferă acum pe maja metrică de *ocuruz* nu stă în nici o proporție ou prognosticele ce sînt despre roada din acest an a *ocuruzului*.

Speculația aceasta haină a făcut ou toți negustorii de *ocuruz* din Torontal să îndure pierderi ou atât mai mari, ou cât sînt mai puțin motivate. Între acești neguștori — ajunși jertfă spe-culației neomenoasă sînt și câteva firme românești.

E mare nădejdea însă că perde-rile aceste, îndurate prin reaua credință a speculației se vor egaliza în curînd. Munca cinstită își are și trebuie să-și aibă răsplata ori mai curînd ori mai târziu.

Bănășanul.

Internatul Vancean de fetițe din Blaj.

(Publicare de concurs)

Până în ziua de 15 August n. a. c. se publică concurs pentru primirea în internatul de fetițe din Blaj.

1. Pentru o elevă sînt de a se plăti pe un an școlastic 240 cor. solvi-bile în două sau cel mult în patru rate anticipative, pe lângă aceea o taxă anuală de însciriere de 6 cor. 30 bani pentru elevele din clasele elementare și de 12 cor. 30 bani pentru cele din clasele su-perioare, apoi 2 cor. pe an pentru baș. Elevele, cari vor învăța limba franceză ori muzica instrumentală, vor solvi se-parat unele taxe moderate.

2. Fiindcă elevele vor trebui să poarte vestimente uniforme, se va solvi 28—36 cor. după etatea fiecăreia. Uni-forma aceasta, care se pregătește în in-ternat, constă din două șurțe în formă de rochie, 2 pălării, — una de iarnă și alta de vară — și din o toaletă.

3. La intrarea în internat fiecare elevă va trebui să fie provăzută ou: 6 cămeși, 6 camisoane, 6 pantaloni, 1 fustă de iarnă, 6 servete, 12 batiaste, 6 părechi de ciorapi, 2 părechi de păpuși, 1 perie de dinți, 1 perie de cap, 2 perii de în-călțăminte, 1 plapomă, 2 pepteni, 1 sal-tea de lână, 2 covoarte de pat din glogiu alb, 1 lavor de spălat și 6 șter-gare.

Obiectele acestea au să fie marcate ou numele elevei.

Pentru suma solvită fiecare elevă va primi:

1. Instrucțiune în studiile prescries pe clasele I—VI elementare și VII—VIII superioare, educațiunea religioasă-morală și deprinderi în conversațiune maghiară și germană.

2. Locuință în etajul institutului în sale mari, sănătoase și luminoase, provăzute ou mobilierul necesar.

3. Vipt întreg și anume: a) la de-
jun cafea cu lapte, b) la ameazi 3 plesse,
Duminea și în sărbători, 4. c) la cină
2 plesse.

4. Spălat, luminat și încălzit. În
fiecare lună elevule vor lua câte o baie.

5. Instrucțiunea în fert, spălat, căl-
catul cu ferul, coptul pâinii, tors, țesut,
curățit, grădinarit, croit, ducerea socote-
lilor economiei de casă, conservatul și
amezatul legumelor și victualelor peste
iarnă, îngreșatul animalelor, prăsierea și
ținerii galitelor etc.

La cererile pentru primire e de a
se alătura: estras de botez, testimoniu
de pe clasa absolvată, atestat medical
despre sănătatea elevulei, atestat de vaci-
cinare și revaccinare.

Concursurile sunt de a se înainta
Prea venerabilului Consistor metropolita-
n din Blaj, alăturându-se la fiecare o
marcă de 45 bani pentru expedarea fran-
cată a rezoluțiunii. Dela cererea de pri-
mire nu sunt dispensate nici elevule,
oari au mai fost în internat.

Direcțiunea internatului
 de fetițe.

Cronica zilei.

Sibiu, 4 Aug. n. 1902

CĂLINDARUL DE ZI

al biroului de informațiune pentru străinți,
PIAȚA-MARE Nr. 14.

Marți, în 5 Aug. n. 1902.

Galeria de tablouri a muzeului Baron
Bruckenthal, Piața-mare nr. 10: După înștiin-
țarea savorului din muzeu. Intrarea 80 bani.

Muzeul de istoria naturală, strada Har-
teneck nr. 1: După înștiințarea intendentului
casel. Intrarea 60 bani, pentru copii 20 bani.

Muzeul transilvan carpatic, strada Har-
teneck nr. 1: După înștiințarea custodelui (Strada
Cismădei nr. 5, et. I.). Intrarea 1 cor.

Parcul »Pe sub arini«, în chioșc: Con-
certul muzicii regim. ces. și reg. de infanterie
nr 2, dela 4 și jum. ore p. m.

Alegere de director gimnazial
în Năsăud. Director al liceului funda-
țional în Năsăud a fost ales dl Ioan Pă-
curariu. De 4 ani a trăgănat ministrul
chestia, refuzând întărirea celor aleși,
după timpuri, de comisiunea fondurilor
în persoanele dlor Dr. Pavel Tanoc, apoi
Virgil Șotropa și Emil Domide.

Convocare. Despărțământul Săt-
mar-Ugoia al »Asociațiunii« își va ține
adunarea generală la 10 August 1902 în
comună Turț, după terminarea sf. litur-
gii, ce se va celebra dela 8^{1/2} ore s. m. în
biserica parohială din numita comună.

Din program relevăm următoarele:
Raportul secretarului despre activitatea
despărțământului. — Disertațiune: »Des-
voltarea spiritului de economie în viața
poporului«. — Alegerea alor 2 membri
pentru adunarea gen. etc.

Reuniunea pentru daruri de Cră-
ciun pe seama băieților sârmani, ne-
junși încă la starea de școală, și-a ținut
aseară petrecerea, anunțată și de noi,
în grădina »Hermann«. Petrecerea a fost
împreună cu concert și joc, loterie și
a reușit foarte bine.

La fondul de 20 bani, întemeiat
de »Reuniunea sodalilor români din Si-
biu« pentru cumpărarea unei case cu
hală de vânzare pe seama meseriașilor
rom. din Sibiu, au mai dăruit următorii:
Ioan Dragomir, Maria Popescu, Teofil
Bărsan, Romul Marienescu, Ioanichie
Olariu și Vic. Tordășianu, fiecare câte
20 bani; Dr. Vasile Dan, adv. 1 cor.

Waldeck-Rousseau în Paris. Din
Paris se anunță, că Waldeck Rousseau
s'a reîntors din călătoria sa întreprinsă
în partea nordică și la gară l-au primit
fostii sei miniștri colegi. Pe Rousseau
l-au asediat ziariștii, ce s'au desprins
convorbirea ce a avut-o cu împăratul
Germaniei, dar' nu le a spus nimic.

Sinucidere Din Vârșeș se scrie,
că în 1 August dimineața între 4—5 ore
s'a spânzurat frumoasa fiică a majoru-
lui baron Tannenber. Motivul sinuci-
derii nici presupune nu se poate.

Gubernator militar prevăzător.
Gubernatorul militar al Parisului s'a adre-
sat către cei 20 de mairi-primari ai
arondismentelor, ca să se informeze dela
vânzătorii de vidualii din arondismente
despre călătoria provizantului ce o țin
în magazine. Aceasta, pentru-o în cas
de asediu al Parisului, se poate ști de
cât vipt dispun locuitorii.

Statua lui Pasteur. Azi se desvê-
ște în Paris statua lui Pasteur, a celui mai
mare binefăcător al omenirii. Ceresultate
a avut pentru omenime activitatea lui
Pasteur indeobște e cunoscut Pasteur
n'a fost medic și totuși a cunoscut foarte
bine esența boalelor: procesele, cari
s'atrnă de o parte dela firea specifică a
bacteriilor, de altă parte de rezistența
organismului imbolnăvit. Statua lui
Pasteur vecinic va lumina ca un far
împaintea omenirii.

Expedițiune reîntoarsă. Se anunță
din Stockholm că așa numita expediție
la polul nordic Baldwin Ziegler, de care
crezuseră că s'a nimicit, s'a reîntors fe-
ricit în portul Honnungevaag din Nor-
vegia. Toți membrii expediției s'nt să-
nătoși. Încă nu se știe dacă au ajuns
la polul nordic.

Accidentul mortal al unui sena-
tor italian. Din Milano se vestește că
senatorul și renumitul istoric Negri
Gaetano, făcând dela scaldă o excursiune
turistică, lângă Santa Catharina a alu-
neat de pe o stâncă și a căzut într-o
adâncime, unde a rămas mort. Negri a
fost cel dintâiu dintre scriitorii politici
ai Italiei, având un stil clasic. A apar-
ținut partidului conservator și până când
Milanul n'a ajuns în stăpânirea partide-
lor reacționare, multă vreme a fost pri-
mar al orașului. Operele lui mai însem-
nate s'nt: »Creștinismul în istorie«, »Că-
derea și renașterea Francei«, apoi mo-
nografiile despre Garibaldi, Victor Ema-
nuel, Bismarck și Renan.

Esecuțiune în Svițera. Din Zü-
rich se scrie că de 30 de ani, Vineri di-
mineață s'a întâmplat prima esecuțiune în
Svițera, și anume în Freiburg.

Delicventul este un anumit Stefan
Chatou, care în mod tiranic a omorât
fata unui măiestru de postă. Tribunalul
suprem l'a condamnat pe Chatou la
moarte și marele consiliu l'a respins cu
76 contra 23 cererea de grațiere.

Fecioara de Orleans nu va fi
canonizată de sfânti în urma evenimen-
telor din Paris, Papa a denegat cano-
nizarea de sfântă a virginei de Or-
leans. Un articol publicat în ziarul »Le
Journal« face să reiasă, că Papa nu din
motive politice denegă canonizarea Je-
anne d' Arc, ci din motive de dreptul
canonic. Ideea canonizării s'a ivit sub
al doilea imperiu, când trupele franceze au
ocupat Roma.

Primul dosar l'a înaintat episcopul
Dupanloup, dar' comisiunea de cano-
nizare nu l'a aflat de basat, ear' mai
târziu Papa s'a temut să nu provoace
supărarea Angliei.

Regina Victoria însă s'a declarat,
că chestia asta n'o privește de politică
și de aceea comisiunea și-a continuat
procedura. Ioana d'Arc a fost mai în-
tâi preconizată de »fericită« și de atunci
decurge procesul canonizării de sfântă.
De present se va ridica în Domremy,
locul natal al Ioanei, statua eroinei fe-
licioare și Francezii au sperat, că pe
atunci Ioana va fi canonizată de sfântă.

Decepițiunea lor e acum cu atât
mai mare și motivele necanonizării li
vor înverșuna și mai mult. Motivele
necanonizării ar fi că Ioana ar fi reou-
noscut că a greșit în privința misiunii
sale și de aceea ori a spus adevărul și
atunci n'a fost decăt ea și alte — o fată
sau a spus neadevăr din frică și atunci
l'a lipsit eroismul.

Comisiunea vaticanului a adus ca
pedee la canonizare, că Ioana e pōc-
toasă, pentru-că la Sf. Marie mică a în-
cercat nefericitul asediu al Parisului;
că în Compiègne au prins-o, ceea ce e
probă materială în contra misiunii sale
divine, ca ea să alunge din Franca pe
Englezii. Afară de acestea comisiunea
mai invoacă și alte motive, cari s'nt
mai mult de haz.

Postul president al Orange-ului
e greu bolnav. Se scrie din Haga că
Stejn, fostul president al statului Orange,
care a fost figura cea mai fanatică în
războiul Africii-de-sud, va sosi cât de
curend cu familia sa în Schwenning
unde se va supune la operațiune. Co-
mandanții burii aflători în Europa au
primat informația deamănă dejoredință, că
deocamdată nu li-se permite a se reîn-
toarce în Africa-de-sud.

Sărbătorirea lui Kitchener. Din
Londra se anunță că lordmajorul Lon-
drei cu ocazia seratei festive aranjată în
onoarea lui Kitchener l'a predat ace-
stui pe lângă o frumoasă vorbire, ab-
bia de onoare donată din partea orașu-
lui Cap. Kitchener s'a declarat cu oca-
zia aceasta că este convins, că Englezii
nu vor mai fi siliți să tragă sabia în
Africa-sudică.

O pensionare senzațională. Mera
senzațiune a produs în întreaga Ger-
manie pensionarea directorului de finanțe
din Posen, Löhning, pe care guvernul
l'ar fi aflat nedemn pentru postul seu,
fiindcă s'a logodit cu fiica unui ser-
gent cu numele Cocius. De vre-o câteva
zile acest cas este ventilat în întreaga
presă germană, care provoacă guvernul
ca să se declare în această chestie.
Se vorbește cu posibilitate, că chestia ace-
asta va forma în parlament obiect de in-
terpelație. Aceasta cu atât mai virtos,
fiindcă în decursul discuției chestiunii
polone în parlament contele Billow a
enunțat că germanismul nu se poate în-
tări în Posen numai din cauza spiritui-
lui de casă.

Emigrarea Jidanilor din Româ-
nia. Din Pesta se anunță că în 20 Iul. au
sosit la gara de est de acolo 70 de Ji-
dani din România cu scopul de a merge
la Canada. Încă în noaptea următoare
au plecat din Pesta mai departe. Mulți
înainte!

Vieța socială.

Petrecere în Turț.

Ni-se trimite pentru publicare ur-
mătoarea invitare: Din ocaziunea că
despărțământul »Asociațiunii« Sătmar-
Ugoia își va ține adunarea generală în
comună noastră Turț la 10 August a. o.
subscrierul am onoare a invita p. t.
public la o petrecere de vară, ce se va
ține în aceeași zi în orele postmeridiane,
în modestele mele case parohiale.

Totodată previn cu toată iubirea,
că-mai va fi o deosebită plăcere a oferi
preastimațiilor mei oaspeți o prevedere
frugală împreună cu inveseșitorul rod
din viile Turțului.

Turț, în 20 Iulie 1902.

Ioan Pop, paroh.

La

Abonament lunar

pentru

August st. vechiu

invită

Administrația ziarului »TRIBUNA«.

Serate de-ale meseriașilor români.

Despre adevărul cuprins în zicala
că: »Ori ce pas făcut înainte te obligă
la pasul următor« — ne dă netăgăduite
dovezi »Reuniunea sodalilor români
din Sibiu«. Afacerile ei se ramifică,
ocupă pe toți, cari stau în apropierea
ei și li împintenează la continuă lucrare.
Și e frumos, înălțător, cum cu mic
cu mare, bătrân și tiner, cu plăcere își pun
puterile în serviciul cauzelor, ce pre-
ocupă Reuniunea.

A fost destul, ca să se svonească
despre esoposițiile, ce se vor aranja în
toamnă de către »Reuniunea română de
agricultură din comitatul Sibiu« în fră-
țească înțelegere cu Reuniunea sodalilor
noștri, și interesul față de Reuniune
în continuă creștere. Lunea seara loca-
lul e tixit de măiestri și în fiecare Joi
apoi se întrunesc și măiestri și sodali,
cari împreună discută despre lucrările,
cu cari se pregătesc pentru esoposiție.
Anuarul I. al nostru, ce cuprinde da-
tele despre prima esoposiție industrială,
aranjată de Reuniune în 1892, se bucură
și el de trecere.

Ieri, fiind ultima Joi din luna Iu-
lie după călindarul nou, — Reuniunea
a îmbrăcat vestmēt de sărbătoare. Șe-
dința literară a 7-a e fost motivul, ce a
întrunit așeară un număr mare de mă-
iestri, sodali, învățăcei, doamne și domni-
șoare. De un timp încoace am obser-
vat, că cei mai mulți măiestri se pre-
senta la ședința cum se zice »cu întreagă
casa«. Așa așeară am remarcat prezența
familiei complete a harnicului și acum
bătrânului măiestru oismar Izidor Grin-
deanu (domnul, doamna, 2 domnișoare
și 2 fii ai sei); a familiei Petru Moga,
franzelar, Eremie Purcea, măiestru lă-
cătuș, Nicolae Ișan, măiestru pilar,
Teodor Moldovan, măiestru oismar, Man
Cioran, măiestru măcelar, George Po-
ponea și Toma Simtion, tipografi etc.

Erau orele 8^{1/2}, când presidentul
Reuniunii, dl Tordășianu, deschide șe-
dința ear' dl notar I. Apolzan, ostește
bogatele procese verbale ale ședințelor
administrative din luna Iulie. Din ace-
stea »mi-am reținut« demersurile făcute
pentru esoposiție, vizitele ce le face vice-
presidentul Poponea cu bibliotecarul N.
Bratuș, pe la toți măiestrii noștri, invi-
tându-i la împreună lucrare; frumoasele
contribuiri, ce se fac la fondul »Masa în-
vățăcelor«, la cel de 20 bani, la cel al
invățăcelor răposăți etc. și în special de-
punerile membrilor făcute la noul fond
numit »Casseta de cruțare«, depuneri,
ce se depun spre fructificarea la banca
»Albina« în favorul fiecărui deponent.
Astfel se deprinde meseriașul nostru la
cruțare și astfel își adună »parate albe
pentru zile negre«. Tot din procesele
verbale am aflat cum Reuniunea atrage
atențiunea celor pe cari li privește asu-
pra publicațiunii economului seminarial
pentru literarea de alimente necesare în
seminarul »Andreian« pe anul școlar
1902/3; asupra stipendiilor votate de
camera comercială din Brașov, asupra
condițiilor de primire în școala specială
de păpușărit din Sibiu etc.

Însași ședința literară de astă dată
s'a ridicat peste nivelul ședințelor noastre
obișnuite. Frumoasa conferență »de-
spre importanța asociațiunii la meser-
iașii noștri«, basată pe multe învoare
și lucrată cu multă pricepere de fostul
notar al Reuniunii, dl Toma Simtion, a

fost ascultată cu viu interes și la fine
viu aplaudată de numărul auditor. Ea
tracetează între altele despre importanța
clasei noastre de mijloc, această »brătea
de aur în organismul poporului nostru«,
despre rolul, ce-l joacă asociațiunile unde
cu puteri unite se pot duce la îndepli-
nire până și cele mai mari lucruri etc.
etc. Conferența dlui Simtion merită să
fie tipărită și răspândită printre meser-
iașii noștri. Conferența dlui Simtion a
fost precedată de anecdota »La spițerie-
de Speranță«, predată cu mult haz de dl
Filimon Delorean, sodal ciobotar și ur-
mată de romanța »O noapte întreagă«
de G. A. Dinicu, cântată frumos de dl
Valeriu Grindeanu, acompaniat la pian
de domnișoara Eugenia Grecu, pro-
fesoară în Galați, care petrecând feriele
în Sibiu, poartă și acum viu interes de
afacerile Reuniunii. Punctul 4 l'a avut
măiestrul pilar dl Nicolae Ișan, care
ne-a înveselit cu cumpetul »Ah, of, mor-
! de Leopold Stern, acompaniat fiind și
dinsul de d-șoara Grecu; a declamat
apoi sodalul faur dl Augustin Foltușiu,
poesia comică »Jidanii la bătălie«, cu
voce sonoră și cu frumos accent, ear' dl
Delorean ne-a predat anecdota »Fata
mocanului« de Speranță. Punctul final
l'a avut d-șoara Grecu, eșecutând mai
multe romanțe la pian.

La orele 10^{1/2}, deplin mulțumiți
ne-am îndepărtat zicându-ne la revedere
la ședința a 8-a din Joia ultimă din
luna August.

»Dtehty«

Regulamentul de organizare.

(Urmare.)

II. Mijloacele pentru ajungerea țintei sânt:

Un loc de 40 jug. cat. pe care s'nt
construite stupării și paviloane mai
mari și mai mici, aranjate (intocmite)
în felurile chipuri și locuințele con-
ducătorului și personalului ajutor al in-
stitutului.

Stupăriile s'nt mobilate cu tot fe-
lul de instrumente și mașinarii dovedite
ca fiind aievea bune și trebuincioase (și
folositoare).

Modalitatea înființării, îmbunătă-
țirii și întreținerii păgunilor pe seama
albinelor, anume: cultivarea plantelor
melifere (bogate în miere) în table, în
școala de arbori și peste tot în întreagă
economia. Aceste se vor spori astfel,
ca să se poată împărți din ele tuturor
stuparilor, și eventual să se vândă pe
un preț mic pentru îmbunătățirea păgu-
nilor de albine în întreagă țeară.

Pentru formarea de stupari înde-
minatoci de a manipula în mod ne-
atirător economiile de stupărit mai mari
e menit cursul de 2 ani întocmit în eco-
nomia de stupărit.

Pentru proești, învățători, grădinari,
vieri, pădurari și agricultori, etc. se țin
în fiecare an din Maiu până în Octom-
vrie cursuri de câte 4 săptămâni.

III. Conducerea economiei.

Economia stă sub suprainspecțiune
a ministrului de agricultură. Inspec-
țiunea nemijlocită o are inspectorul de
stupărit. Personalul economiei constă
din un măiestru de stupărit, un stupar
și un ajutor de stupar.

IV. Cursul de 2 ani pentru pre- gătirea stuparilor.

Ținta acestui curs este pregătirea
de stupari pentru manipularea stupă-
riilor din economiile mai mari și ale
școalelor, stupari cari se vor desvîrși
întru a face cultura albinelor cât mai
aducătoare de venit, în îmbunătățirea
și întreținerea de păguni bune pentru
albine, în gătirea coșnițelor și recuși-
telor (uneltelor) de stupărit, în prelu-
orarea și valorizarea produselor dela
albina, — și cari pe lângă stupărit se
vor pute aplica eventual și ca con-
ducători ai muncitorilor în vre-un alt ram
al agriculturii, s. e. la cultura galitelor,
la cultura legumilor, pomilor sau viilor.
Spre acest sfârșit în curs se vor prim-
persoane cari au cunoștințele funda-
mentale în vre-unul din ramli eco-
nomiei amintite.

Durata cursului de 2 ani.

Acest curs se începe la 15 Septem-
vrie și ține timp de doi ani. Pregătirea
se va face cu deosebire în direcțiune
practică.

Primirea în curs.

În curs se vor primi pentru prima-
dată 6 indivizi, cari au împlinit al 18
an al etății, dar' n'au trecut de 35
de ani.

Cei-ce doresc a fi primiți își vor
înainta rugărite timbrate cu timbru de
1 coroană ministrului de agricultură
până la sfârșitul lunii Iulie, împreună
cu: 1. atestat de botez; 2. testimoniu
despre absolvarea școlii elementare (să-
tești); 3. atestat că au fost aplicați cel puțin
un an ca ajutători în economia de câmp,
de grădină, de vie sau de pădure; celor-
ce au absolvat școala economică sau de
grădinarit li-se va da întâietate; 4. cei-
ce nu stau sub îngrijirea părinților au
să producă atestat de bună purtare dela
primăria comunală; cei-ce stau sub în-
grijirea părintească sau sub tutorat au
să producă, afară de atestatul dela pri-
mărie, atestat dela părinți sau tutori
că li-se îngăduie a lua parte la curs; 5.
atestat medical, că s'nt deplin săn-
toși și buni de muncă; 6. cei-ce n'au
treuit peste anii serviciului militar au
să dovedească prin atestat, că în tim-
pul cursului de doi ani nu vor trebui
să facă serviciu militar, și se va da în-
tăietate celor-ce și-au făcut anii de
miliție. (Va urma).

Bibliografie.

Zilele acestea au apărut: *Carte
de citire și gramatică maghiară pen-
tru școlile populare cu limba de pro-
punere română*, de Dr. A. Schullerus și
I. Popovici. Partea I. și II. Sibiu W.
Krafft 1902. — Prețul 50 bani, resp.
cor. 1.70.

În legătură cu acestea a apărut
tot acolo: *Manual pentru propunerea
limbei maghiare la școlile populare cu
limba de propunere română, de aceiași
autori*.

După-cum se știe, art. de lege
XVIII. din 1879 impune limba maghiară
ca obiect de învățământ obligat în șco-
alele populare. Organele statului — in-
pectorii regești — basati pe această
lege pretind tot mai multă limbă ma-
ghiară în școlile naționalităților, ba se
dau și premii învățătorilor mai zeloși
în propunerea acestei limbi. Urmarea
este, că progresul în limba maghiară
se face în contul celuialt învățământ
pierzându-se o grămadă de vreme cu
memorizarea unor cuvinte și frase de
cele mai multe-ori neînțelese de elevi.

Cărțile de citire ale dlor Schulle-
rus și Popovici, întrebunțate conform
indigțărilor metodice cuprinse în ma-
nualul amintit, vor scoate din școale for-
malismul sec. Ele dau viață învățăm-
entului, li fac interesant și conduc pe
elevi așa zicând jucându-se la învăța-
rea limbei maghiare. Metodul urmat de
domnii autori în adevăr e cel mai natu-
ral și ușor atât pentru învățători cât
și pentru elevi. Pentru învățători e de
mare preț manualul, care-i conduce pas
de pas, dând preparațiunii întregi și in-
digțărilor metodice amănunțite și ușurând
în mod însemnat greaua lucrare a în-
vățătorilor. — Aceste cărți ni-se par cele
mai bune între câte avem noi pentru
propunerea limbei maghiare.

Tot în editura W. Krafft din Si-
biu a mai apărut »Conducător« la învê-
țarea limbei maghiare și române. Con-
ținând o mică gramatică, dicționar sis-
tematic, conversațiuni și modele de scri-
ori. Compus de I. Popovici. 68 pag.,
leg. C.—70.

Pe recomandare cu toată căldura.
Se pot procura dela editorul W. Krafft
în Sibiu.

Romanțe și cântece de Heine.
Traducere în versuri de St. O. Iosif.
București, edit. libr. H. Steinberg. Pre-
țul 2 lei.

Soniți în Sibiu.

La 4 Aug. n. 1902.

Hotel »Impăratul Romanilor«: Drăhici
și fam., subpref. Seliște; Fodor, subpr. Mediaș;
Ștefănescu și soția, Rimnic; Grigorescu și soția,
Dan și fam. București; Bodeker, jude de trib.
Oedenburg; Grobe, consil. Torgau; d-na Kere-
ke, Alba-Iulia; Kuy, contr. de dare Blaj; Dr.
Kremling și fam., adv. Biserica-albă; Fejer, cond.
de tipogr. Budapesta; Szenkovic, Eliabotopol,
Sahm, Remscheid; Schiller, Făgăraș, comercianți.
Hotel »Neuriner«: Demetrescu, Câmpetean,
Rimnic; Dima, prof. Pitești; Zadic și fam., prof.
Roman; Frey, oom., Dr. Abrudbányai, medic,
Valy, insp. Budapesta; Demetrian, Caracal; Io-
nescu și soția, Bănăneanu și soția, subl. Bucu-
rești; Constantinescu, Bodulescu, Călimănești,
Ghițănescu, Mihaiescu, Craiova, Andronescu,
Rimnic, Istrate, Ploiești, comercianți.

Hotel »Măstear«: Dimitriuan, câp. Calafat;
Petrescu, preot Corona; Erie, ing.; Muntean,
adv. Mediaș; Fogarași, Schlosser, Zagya, funcț.
Dobriș; Strobel, funcț. Budapesta; Dumitrescu,
funcț. București; Gütler, funcț. Uioara; Iavor-
ski, Voiculescu, Pribianu, Călimănești, Turcu,
Făgăraș, Chircov, Teocuiu, comercianți.

Hotel »Mihailu«: Becher, oom. Biserica-
albă; Constantinescu, Iliescu, Sulseanescu, An-
drescu, Mihaiescu, Musteanu, Ionescu, funcț.
București.

Hotel »Central«: Albani, Bolfa, Szöts, vol.
Abrud.

Hotel »Habermann«: Roth, stud Leibicz,
Băsescu, funcț. Rimnic.

Pentru redacție și editură responsabil:
George Mohan.
Proprietar: Pentru »Tipografia«, scote-
tate pe asijuni: Ioan Marsohall.

„ARDELEANA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții.

Sediul: Orăștie (Szászváros) în casele proprii.

Fondată la anul 1885.

Capital social: 500.000 K. Fonduri: 350.000 K. Starea depunerilor peste 2.000.000 K.

Se primesc: Depuneri spre fructificare dela particulari cu 5% iără anunț, cu 5 1/2% cu anunț; ear' dela corporațiuni culturale cu 6% interese.

Darea de venit după interese o solvește institutul separat.

Depuneri și ridicări făcute prin postă se efectuează cu reîntoarcerea postei.

Direcțiunea.

117 6—

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 13 cantele tip., broș., elegant. Un exemplar 20 bani.
2. Fata Stolorului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tădăla. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu culegător-tipograf. Un exemplar 20 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăciul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 20 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gura Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Nămeșevă, tradusă din limba bosană de prof. Dr. Urban Iaruk. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărșoaia cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Cămpoasa. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndărălnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1895). Un exemplar 8 bani.
21. Pristenul meu Vântură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăinului din cetin. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaia. Din fanteziile lui Nicolae Gogan. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vesniul. Din fanteziile lui Nicolae Gogan. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Săgăritul. Comedie de Melișre. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-Împărătoarea și penana ei alenată. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Cântec de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Rogoș. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșta. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulcu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșta. Un exemplar 24 bani.
39. Dol copiii. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan zănel. Un exemplar 24 bani.
41. Poștul bun de limbă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Creșterea și colțul fecerei. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Fădă. De George Sana. Un exemplar 60 bani.
44. Răzalia pșenarului. Poveste de Nicolae Trimbișeni. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Paređi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milid. Novela de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 20 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poemul popular „Cântec bătrânește“. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, ca deosebire librarilor și pentru tot vânzătorilor, să de rabatal cavent.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Descrierea Ardealului

Cine vooete să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o ghicid.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoroare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apăsărit în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele: „Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într-adevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată ațona această foale

„Foia Poporului“

va costa numai 4 cor pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul ssa prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu confundă cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e pațerate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu plăttre în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumindă Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,

strada Poplăceli-mare Nr. 8.

Nr. 18—1902 școl.

277 1—1

Publicare de concurs.

Fuind a se complini prin alegere postul de învățator devenit vacant la școala comunală din comuna mare Maier situată în comitatul Bistrița-Năsăud, se provoacă toți aceia, cari doresc a câștiga acest post dotat cu plata anuală de 600 cor. dela comună și 200 cor. ajutor de stat, ear' pentru conducerea școlăie economice cu onorarul de 40 coroane dela comună și 60 coroane ajutor de stat și cu 200 coroane rețut de cuartir, eventual cuartir în natură, ca să-și aștearnă concursule instruate corăspunzător la președintele senatului școlastic până în 15 August a. c.

Majer, în 26 Iulie 1902.

Daniilă Sânjoan

președintele senatului școlastic.

Nr. 328—1902 of. com.

279 1—1

Publicațiune.

Din partea subsemnatei primării comunale se aduce la cunoștință, că în 24 August 1902 la 3 ore p. m. se va osărănda prin licitațiune publică dreptul de vânat de pe hotarul comunei Tălmăcel.

Prețul strigării este fixat cu 160 cor. Licitanții sunt obligați a depune 10% ca vadiu dela prețul strigării. Se vor primi și oferte închise prevăzute cu vadiul necesar. Condițiunile de licitație și contract se pot privi în orele oficioase la cancelaria comunală din Tălmăcel.

Tălmăcel, în 31 Iulie 1902.

Dumitru Oancea, primar.

Georgiu Coșșia, notar.

Să caută un companion

cu capital de 1000 cor.

la o afacere de birou cu un venit garantat de 2400 coroane anual Să recere a cunoaște limba română și germană cel puțin în vorbire. 267 3—3

Ofertele în scris sânt a se adresa la administrațiunea ziarului „Tribuna“.

O casă nouă,

situată în strada Rațelor nr. 13, se vinde din mână liberă.

Informații se dau acolo, în parterre. 268 3—3

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andreiu bar. de Șaguna

Alexandru Sterca Șulțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sânt foarte potrivite tablouri la casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Luptele Românilor.

Articoli istorico-politici de Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente articole asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate

Preț redus la 60 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Ioan Marshall.

Ilustrații românești

Cărți postale

ilustrații românești

.....soate 'n tot Frumoase cât eu nici nu pot Mai frumoase să-mi soot — Cu mintea mea"

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăceli nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 baal porte.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

- Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară » —50
Art. de lege XXII ex. 1886. Despre comune » —80
Aluaziu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“ » 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor » —24
» Trifoilul » —30
Costan T., Aur, novelă » —40
Ducă G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarată » —32
Ewers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur » 1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți » 1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri » —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu » —40
» Reprivere din Paradoxe sociologice » —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886) » —10
Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele » 1.40
Simțion T., Păcate Domnești, novelă orig. » —60
Simu R., Monografia comunei Orlat » —50
Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cavent.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.